

Credința și fapta

Apariție
neîntreruptă
din anul 2002.

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a șasea după Rusalii

Evangelia duminicii

Vindecarea slăbănogului din

Capernaum (Matei 9, 1-8)

În vremea aceea, intrând în corabie, Iisus a trecut marea și a venit în cetatea Sa. Și, iată, I-au adus un slăbănog zăcând pe pat. Și Iisus, văzând credința lor, a zis slăbănogului: Îndrăznește, fiule! Iertate sunt păcatele tale! Dar unii dintre cărturari ziceau în sine lor: Acesta hulește. Și Iisus, știind gândurile lor, le-a zis: Pentru ce cugetați rele în inimile voastre? Ce este mai lesne? A zice: Iertate sunt păcatele tale, sau a zice: Ridică-te și umblă? Dar, ca să știți că putere are Fiul Omului pe pământ a ierta păcatele, a zis slăbănogului: Ridică-te, ia-ți patul și mergi la casa ta. Și ridicându-se, s-a dus la casa lui. Iar mulțimile, văzând acestea, s-au înspăimântat și au slăvit pe Dumnezeu, Care dă oamenilor asemenea putere.

Astăzi, 20 iulie,

Sfântul Slăvitul Proroc Ilie Tesviteanul

ortodox.md

**Citiți în pagina a treia:
Biriunța prin răbdare**

La invitația adresată de părintele nostru paroh, astăzi, la sărbătoarea Sfântului Prooroc Ilie Tesviteanul, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie va fi oficiată de P.C. Pr. Mihai Liculescu, paroh la parohia Bergen din Norvegia și Inspector eparhial administrativ în cadrul Episcopiei Ortodoxe române pentru Europa de Nord. Părintele Mihai a urmat cursurile Seminarului Ortodox „Sf. Vasile cel Mare” din Iași și a absolvit și cursurile Facultății de Teologie „Dumitru Stăniloae” din orașul nostru, în anul 2011. În calitate de elev seminarist și apoi, ca student, părintele Mihai a poposit adeseori la biserica noastră, împodobind cu colegii săi, cântările de la strană.

În prezent, împreună cu doamna preoteasă Domnica, părintele Mihai desfășoară o frumoasă lucrare liturgică și pastorală în această țară nordică.

**La mulți ani urăm
celor care, prin
numele pe care îl
poartă, se află sub
ocrotirea și în
rugăciunile Sfântului
Ilie!**

**Sfântul Ilie să vă ocrotească
și să vă dăruiască sănătate,
bucurii alese și împliniri
duhovnicești! Să vă
bucurați de binecuvântarea
Domnului și de prezența sa
în toate momentele vieții.**

Cugetele rele permanentizează boala. Dimpotrivă, iertarea o alungă

Evangelhia duminicii a șasea după Rusalii urmează, textual, imediat citirii din duminica anterioară, când Domnul a vindecat pe cei doi demonizați de pe malul celălalt al Mării Galileei. Acolo Iisus a fost rugat de locuitorii cetății păgâne Gadara „să treacă din hotarele lor” așa încât Iisus S-a urcat înapoi în corabie și s-a reîntors în Capernaum, de unde plecase. Absența Sa din cetatea adoptivă a Domnului (căci Evangelistul o numește „cetatea Sa”) a durat mai puțin de o zi, fapt pentru care locuitorii erau încă sub impresia minunilor și cuvintelor Domnului, menționate în capitolul al optulea. Prin urmare, nici bine nu Se întoarce din scurtul sejur peste mare, că I se pune înaintea, spre vindecare, un slăbănog zăcând pe un pat. E posibil să fie vorba despre unul și același descris de Marcu (2, 1-12), care constituie subiectul Duminicii a doua din Postul Mare, totodată corespunzând descrierii lui Luca (5, 17-26), acești doi Evangheliști amintind un amănunt important, care lipsește la Sfântul Matei, anume că bolnavul a fost adus de prietenii săi și coborât înaintea Domnului prin acoperișul demontat al casei, fiindcă mulțimea de oameni făcea imposibilă întâlnirea lui Iisus cu cel bolnav.

În textul de față, lăsând deoparte modalitatea ingenioasă de a aduce pe cel suferind la Iisus, Matei rezumă întâmplarea la esențial, anume faptul că slăbănogul a fost adus de mai mulți, fără să se menționeze de către cine anume. Și atunci, Iisus „văzând credința lor”, adică nu a bolnavului, ci a celor ce-l aduseseră, s-a adresat bolnavului și i-a spus: „Îndrăznește fiule! Iertate sunt păcatele tale!”. Prin urmare, bolnavul nu e vindecat ca urmare a credinței proprii, ci a celorlalți. Nu ar fi un lucru neapărat nou. Copilul lunatic a fost vindecat pe baza credinței tatălui său (Marcu 9, 24), la fel fiica demonizată, pe baza insistenței mamei ei cananeence (Matei 15, 28), iar sluga sutașului de acum două duminici, pe baza credinței stăpânului său (Matei 8, 13). Această repetată acțiune este un argument important în favoarea practicii ortodoxe de a cere în rugăciune mijlocirea sfinților pentru ajutorul lui Dumnezeu. Dar nu numai a sfinților, ci și rugăciunea comunității bisericești în general. În credința noastră, sfinții nu stau degeaba în Rai, contemplând pe un norișor, ci se află în continuare în comuniune cu întreaga Biserică, rugându-se cu noi și pentru noi chiar mai mult decât au făcut-o în viața lor pământească, chiar mai mult decât ne rugăm noi pentru semenii noștri.

Punctul central al Evangheliei însă nu este vindecarea și nici mijlocirea ei de către prieteni, ci explicația Domnului cu privire la puterea Sa de a ierta păcatele. În primul rând, se înțelege că boala l-ar fi stăpânit pe cel tocmai vindecat din cauza păcatelor. Acestea, fiind iertate, cel neputincios se ridică de pe targa sa și merge. În mentalitatea iudaică, bolile și neputințele, ca înstăpâniri ale celui rău peste oameni, erau socotite nu o dată drept rezultate ale păcatelor. E de amintit că ucenicii L-au întrebat Iisus despre orbul vindecat la scaldătoarea Siloamului dacă boala e din vina lui sau a părinților acestuia (Ioan 9,3). Boala trupească și cea duhovnicească sunt văzute prin urmare nu ca două curenți distincte, ci în legătură una cu cealaltă, iar vindecarea are loc printr-un medicament cu efecte, tot la fel, duble: trupești și duhovnicești. În al doilea rând, la obiecțiunea cărturarilor care Îl acuzau de hulire, fiindcă potrivit legii mozaice numai Dumnezeu iartă păcatele, Hristos le răspunde: „*pentru ce cugetați rele în inimile voastre?*” Aceasta înseamnă că acuzația venită aici, chiar dacă are baze scripturistice, legale, totuși nu se justifică. Ar fi un afront adus lui Dumnezeu

această iertare venită printr-un „Om”, cel puțin din perspectiva cărturarilor, însă dacă prin iertare vine vindecarea, atunci cei ce judecă se plasează în afara înțelegerii corecte a Legii. Și altădată în urma vindecării unei femei gârbove, Iisus a fost admonestat că e bine să vindece în oricare zi, în afară de Sabat (Luca 13, 14). Iar atunci El a răspuns că și animalul căzut în groapă nu e lăsat acolo de sabbat, ci salvat cât se mai poate. Revenind la cazul de aici, lucrurile stau la fel: da, iertarea aparține lui Dumnezeu, dar dacă prin ea are loc mântuirea cuiva din neputința lui, atunci atitudinea corectă a martorilor întâmplării ar trebui mai degrabă să fie schimbarea perspectivei, viziunii, sau măcar mirarea, dar nicidecum judecata.

Domnul Iisus nu S-a rezumat la întoarcerea vorbelor acuzatorilor, ci a continuat spunând: „*ce este mai lesne a zice: Iertate sunt păcatele tale, sau a zice: Scoală-te și umblă?*” Această întrebare e menită să accentueze legătura dintre greșală și boală, amândouă fiind devieri de la rânduiala firească a lucrurilor. De aici înțelegem și obiceiul duhovnicilor ortodocși de a asculta pe cel ce vine la spovedanie, în timp ce acela stă în genunchi. La sfârșitul mărturisirii, după rugăciunea de dezlegare, preotul îl invită pe cel iertat la modul practic să se ridice și să meargă din nou corect nu doar fizic, pe picioarele lui, ci și duhovnicește, moral.

Încheierea Evangheliei evidențiază puterea dumnezeiască a lui Iisus. De data aceasta nu Hristos, așa cum ar părea la prima citire, ci povestitorul adaugă, explicându-ne nouă, celor de azi: „*Dar ca să știți că putere are Fiul Omului pe pământ a ierta păcatele, a zis slăbănogului: Scoală-te, ia-ți patul și mergi la casa ta*”. Deși e numit aici „Fiul Omului”, Sfântul Matei lasă a se înțelege din contextul întâmplării minunate că Iisus, deși născut din om, este înzestrat cu o putere dumnezeiască.

Spre deosebire de cărturarii blocați în tiparele lor așa-zis teologice, mulțimile, adică oamenii de rând care au fost martori ai vindecării, nu au reacționat judecând sau condamnând, ci „s-au înspăimântat și au slăvit pe Dumnezeu, Cel care dă oamenilor asemenea putere”. Nu înțelegeau că Îl au înaintea pe Fiul lui Dumnezeu, însă nici nu intrau în aporii legaliste despre cine are sau cine nu are puterea de iertare a păcatelor, ci constatau minunea și slăveau pe Dumnezeu. A nu se înțelege de aici că Evangelistii bagatelizează știința de carte și încurajează ignoranța. Dar slăvirea lui Dumnezeu în faptele Sale minunate și deseori neînțelese, e mult mai de preț decât pretenția că prin cunoștințe cărturărești reușim să Îl cuprindem, să Îl definim pe Dumnezeu, iar în final să Îl epuizăm ca „materie de studiu”.

În manifestarea iubirii Sale, Hristos refuză să se încadreze în reguli și tipare, căci în dragoste nu poate fi greșală. De aceea suntem îndreptățiți să credem că și printre noi, creștinii de rând, sunt unii care pot primi, de la Dumnezeu, asemenea puteri vindecătoare, dacă nu cugetă cele rele în inimile lor. Adică, asemănându-se Creatorului și Mântuitorului în dragostea curată. Lăsând răul deoparte, am putea ajunge să iertăm păcatele cu o astfel de naturalitate, lejeritate și putere, asemenea unui medic experimentat, care vindecând un pacient, îi spune semnându-i fișa de externare din spital: „scoală-te, tratamentul s-a încheiat, ești sănătos și poți pleca acasă la ai tăi”.

Protos. Ioan Dumitru Popoiu, Sursa: doxologia.ro

Biruința prin răbdare: Părintele Nicolae Grebenea,

Joi, 17 iulie, în sala „Cupola” de la Biblioteca județeană „G.T. Kirileanu” din Piatra Neamț, în prezența unui numeros public, a avut loc o interesantă evocare prin lansarea lucrării „Preot Nicolae Grebenea, prezent în dosarele Securității” ce-l are ca autor pe domnul Florin Alistar, neobosit cercetător în arhivele CNSAS. Lucrarea, realizată în 5 volume, cuprinde documente și mărturii impresionante despre presiunea și controlul la care a fost supus părintele Nicolae Grebenea în perioada detenției politice și după, respectiv în vremea cât a activat ca preot ortodox în cadrul Mitropoliei Moldovei și Bucovinei.

Părintele Nicolae Grebenea s-a născut în 25 oct. 1905 în Rășinari, din părinți creștini, țărani și buni români. A făcut școală ca orice copil în satul natal, avându-l pe protopopul Emilian Cioran, tatăl marelui Emil Cioran, profesor la disciplina Istorie. A terminat clasa a VI-a primară cu nota Eminentiam, iar examenul de stat l-a susținut în limba maghiară. A urmat apoi cursurile la Academia Teologică Andreiană din Sibiu, avându-l între alții ca profesor pe sfântul părinte Dumitru Stăniloae. După studii, a activat ca profesor de Religie la Gimnaziul din Lupeni, conducând și Societatea Creștină Oastea Domnului (două

ședințe pe săptămână). A absolvit apoi și Școala Militară de Infanterie din Ploiești. A fost Delegat al Mitropoliei Sibiului să organizeze din 1936 până în 1938 parohia de la Bicazu Ardelean, jud. Ciuc. Datorită râvnei sale, au trecut atunci la Ortodoxie mulți credincioși greco – catolici și bapțiști

Dar implicarea sa în tinerete în Mișcarea legionară avea să-i atragă multe consecințe nefericite pe tot parcursul vieții. A fost încarcerat mai bine de 23 de ani, ca deținut politic, atât înainte, dar mai ales, în timpul regimului comunist. A fost chinuit cumplit în regimul de detenție. A suferit mult din cauza persecuțiilor, în libertate, când a trebuit să îndure tot felul de invective, minciuni, marginalizări și izolări. L-au vândut și l-au turnat cei pe care-i considera prieteni și frați. L-au lovit și l-au otrăvit vrând să-l omoare, cei de la care nu se aștepta niciodată. L-au iradiat securiștii. L-au alungat și l-au mai închis încă o dată în închisoarea de după închisoare. Dar, până la urmă, s-a dovedit mai puternic decât persecutorii săi, căci a mai trăit încă 16 ani și jumătate, după căderea comunismului. Pe toate le-a răbdat și le-a îndurat cu o seninătate și o smerenie rar întâlnită. Cu o blândețe și-o bunătate îngerească, i-a iertat pe toți. Împăcat a plecat dincolo, precum însuși spunea: „Am depășit ura, nu doresc răzbunare

Tablou realizat de pictorul Daniel Stelescu, ucenic al Părintelui

autobiografice „Amintiri din întuneric” a fost că, dincolo de adevărul dur, totuși, oricât de răi ar fi oamenii, tot mai există ceva bun în sufletele lor.”

Cronicar

Credința și fapta
și îi iert pe toți cei ce m-au lovit în timpul guvernării comuniste sau înainte. De fapt nu îi iert acum, ci ei au fost iertați de mult. Mulțumesc lui Dumnezeu pentru toate”.

Venind la Iași, la fiica sa, Părintele Nicolae Grebenea l-a cunoscut pe părintele Aurel Mărgineanu, cu care a legat o frumoasă prietenie, în ultimii ani ai vieții sale. Și astfel, împreună cu părintele Aurel, venea și la biserica Toma Cozma, fie participând la slujirea Liturghiei, a Sf. Maslu, sau la vecernii, fie la momente festive, precum hramurile.

La începutul lunii noiembrie 2005 i s-a organizat la biserica noastră o rugăciune de mulțumire pentru împlinirea vârstei de 100 de ani. A fost un sobor format din mai mulți preoți de suflet, având în frunte, ca delegat din partea Sfintei Mitropolii, pe părintele Arhim. Varlaam Merticar. Detalii despre acea manifestare omagială găsiți în numărul 141/2005 al publicației noastre „Credința și fapta”, a cărei arhivă completă se găsește

pe site-ul parohiatomacozma.ro. În 2 iulie 2006 părintele Nicolae Grebenea și-a încheiat călătoria vieții pământești.

Ca o concluzie la lansarea celor 5 volume cu material arhivistic, rod al unei perseverente cercetări a domnului Florin Alistar, părintele Mihai Mărgineanu, inclus în lista celor șase vorbitori, a subliniat: „Avem mare nevoie de evocarea acestor oameni. Ca preot nu pot să nu observ că dramele umane pe care ei și familiile lor le-au trăit, chinurile îngrozitoare pe care le-au suportat, s-au datorat unei maladii sociale de care nici până astăzi nu ne-am vindecat: răutatea, ura nejustificată.

Sfinții închisorilor sunt aduși la lumina evocării, dar sfințenia ca trăsătură necesară vieții creștine, e aruncată tot mai adânc în bezna goanei oarbe după cele materiale.

Ei bine, lecția pe care mi-a dat-o părintele Nicolae, atât în întâlnirile pe care le-am avut, dar și în mesajul subtil al cărții sale

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)

Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei

*Administratori site parohie/pagină facebook:

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei

* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu

www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

- **Duminica, 20 iulie, Sfântul Ilie Tesviteanul**
 - 8.00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie
 - 17.00 Paraclisul Maicii Domnului
- **Vineri, 25 iulie,**
 - 18.00 Slujba Agheasmei, Taina Sfântului Maslu
 - Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc
- **Sâmbătă, 26 iulie,**
 - începând cu ora 07.00, Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, urmată de Pomenirea pentru cei răposați
 - 18:00 Slujba Vecerniei
 - Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

Sfântul Proroc Ilie Tesviteanul – drumul spre sfințenie

Sfântul Proroc Ilie a fost fiul lui Sovah, din cetatea Tesva, din Galaad, dincolo de Iordan, de unde și numele Prorocului: Ilie Tesviteanul. A trăit cu peste opt sute de ani înainte de întruparea Mântuitorului, pe vremea lui Ahab, regele iudeilor (c. 874-853 î.Hr.). Acest rege își luase de soție o feniciană, Izabela din Sidon, femeie închinătoare la Baal, unul din zeii principali ai fenicienilor. Ea îndemna pe rege să părăsească vechea credință a iudeilor, în Dumnezeu cel adevărat, și să se închine lui Baal, și regele și tot poporul să-l urmeze, întorcându-se de la Dumnezeu. Regele, prețuind mai mult deșertăciunea lumii acesteia, decât mântuirea sufletului său, a părăsit credința cea adevărată și, îmbrățișând el însuși legea idolească, a dat poruncă și mult ajutor spre aducerea poporului credincios la închinarea idolilor, prigonind pe apărătorii dreptei credințe, ridicând temple păgâne, pretutindeni pe pământul lui Israel, și ținând în mare cinste pe slujitorii lui Baal.

S-a ridicat atunci, la chemarea Domnului, Sfântul Ilie Prorocul care, venind la curtea regelui, îl mustra, prin cuvinte aspre, pentru rățacirea lui. Dar văzând că nu poate aduce pe rege la calea cea dreaptă a credinței strămoșești, i-a vestit că se va abate asupra țării o foamete mare, care va ține trei ani și jumătate, ca pedeapsă pentru lepădarea lui de credință. Pentru aceasta regele căuta să-l omoare. Prorocul Domnului s-a ascuns în Valea pârâului Chedron, unde mânia regelui nu-l mai putea ajunge. După trei ani și jumătate însă Sfântul Proroc s-a întors la curtea regelui Ahab. Cu jertfa adusă pe muntele Carmel, jertfa asupra căreia Dumnezeu a trimis foc din cer, Sfântul Ilie a dovedit că străvechea credință, pe care o mărturisea și o apăra el, era credința cea adevărată! Poporul, văzând minunea Prorocului, a strigat: „Dumnezeul lui Ilie este Dumnezeu cel adevărat!” (3 Regi 18, 39) și, prinzând pe slujitorii cei mincinoși ai lui Baal, i-au ucis, ca să nu mai înșele poporul. Foametea a încetat printr-o ploaie binecuvântată trimisă de Dumnezeu la rugăciunea Sfântului. Prorocul Ilie a săvârșit și alte fapte minunate: a înviat pe fiul văduvei din Sarepta Sidonului, a despărțit apa Iordanului și a vorbit cu Dumnezeu pe muntele Horeb, Dumnezeu arătându-i-se „în vânt subțire” (3 Regi 19, 12). Prin vrerea lui Dumnezeu, Prorocul Ilie a fost ridicat la ceruri într-un car de foc, netrecând prin moarte. El s-a arătat, împreună cu Prorocul Moise, la Schimbarea la Față a Domnului nostru Iisus Hristos, pe muntele Tabor. Sfânta Scriptură și Tradiția Bisericii ne spun că Sfântul Ilie va reveni pe pământ, la sfârșitul veacurilor, ca înaintemergător al celei de-a doua veniri a lui Hristos, muștrând pe Antihrist și fiind omorât de către el, după care va fi înviat de Mântuitorul, Mielul cel biruitor.

20 iulie – Ziua Aviației Române, a Forțelor Aeriene și a Energeticianului

În țara noastră, Sfântul Ilie este și ocrotitorul aviației și al forțelor aeriene. Încă din anul 1913, pionierii Aviației Române l-au ales ca ocrotitor pe Sfântul Slăvit Proroc Ilie Tesviteanul. În aprilie 1964, ziua de sărbătorire a Aviației Române a fost schimbată cu data de 17 iunie, când Aurel Vlaicu a zburat pentru prima dată. După anul 1990, Ziua Aviației se sărbătorea în ambele zile, însă acest lucru a fost clarificat în anul 2004, când s-a stabilit ca în ziua de 20 iulie să fie sărbătorită Ziua Aviației Române și a Forțelor Aeriene.

Tot în această zi este serbată și Ziua Energeticianului, sărbătoare ce a fost precedată de manifestarea „Trofeul energeticianului”, statuată printr-un decret în 1972. Din anul 1992, s-a hotărât ca ziua de 20 iulie să devină „Ziua Energeticianului”, iar Sfântul Proroc Ilie să fie ocrotitor spiritual și al „soldaților luminii”, adică al celor care lucrează în centrale electrice, termocentrale, hidrocentrale, stații transformatorii, rețele de distribuție ș.a.

Important proroc din Vechiul Testament, Sfântul Ilie este mare făcător de minuni și aducător de ploi în vreme de secetă. În tradiția populară, Sfântul Ilie este considerat ocrotitorul recoltelor și a rămas în istoria Bisericii Ortodoxe ca un exemplu de credință și curaj demn de urmat. Potrivit tradiției, de Sfântul Ilie se mănâncă, pentru prima dată, roadă nouă de mere și de struguri, nuci și alune. El este considerat și ocrotitorul apicultorilor: în această zi, la sate, apicultorii recoltau mierea de albine, activitate cunoscută sub denumirea de „retezatul stupilor”.